உ

சிவமயம்.

ஓம்குஹபரஹ்மணேநம:

பாம்பன்:

ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

குமரவேள்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

---

2 - ஆம் பதிப்பு, 400 - பிரதி.

திருவல்லிக்கேணி:

குமாரச்சிவமெனும்பெயரிய

தா. வேங்கடாசலமுதலியாரவர்களால்

சென்னை:

புரோகிரஸிவ் யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை அணா—1.

1917.

குமரகுருதாஸகுருப்யோநம:

முகவுரை.

திருவருள் விழைவார் யாவர்க்கும் ஆங்காங்கு அனுக்கிரகம் புரிபொருட்டுச் சிலம்புதோறுந் திருக்கோயில் கொண்டு நின்மல நிஜாநந்த ஏகபரிபூரண வியாபக தஹராகாசவஸ்துவாயிராநின்ற இறைவனும் ஸ்ரீசுப்பிரமணிய பரமான்மாவினது பெருங்கருணையின், பாம்பன்: ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாசசுவாமிகள் சிறுவயது முதல் அந்தப் பரமான்மாவின் பேரிலேயே பாடு நியமங்கொண்டும், இராமநாதபுரத்தின் கீழ்த்திசைக்கண்ணதாய பிரப்பையென்னுமொரு கேத்திரத்தொரு சாராகிய காட்டின்கண் ருசு - நாள் சிவநிஷ்டையிலிருந்தெழுந்த பின்னர்த் துறவொழுக்கம் பூண்டு நின்றும் இயலிசைத்தமிழ்க் கட்டுரைச்சுவைகிளர் பெருந்தோத்திரவடிவாகவும், தத்துவப் பெருவிளக்கான சாத்திரவடிவாகவும், ஐயமறுக்கும் ஆற்றலுடைச் சுத்தாத்வைத வைதிக சைவசித்தாந்த வேதாகம பாடியமென்னவுந் திகழ்ந்து சொன்னயமும் பொருணயமுந் தொனிநயமுந் துறுமி விளங்குவனவாகவும், யாப்பிலக்கண இலக்கியங்களாய் எதுகை மோனை எழுத்தளவுக ளினிதுபொருந்திய அதிசித்திர விசித்திரச்செய்யுள் பலவுட்கொண்டு மிளிர்வனவாகவும் அருளிச்செய்த பன்னூல்களுள், உவமானச் சுவையோடுவகைச்சுவையுமளாய பத்திரச

பௌவமாயுள்ள இக் குமரவேள்பதிற்றுப்பந்தந்தாதி யானது வடசொற் புகாது பாடியருளிய அமைதியைம்ப தென்னுஞ் செந்தன்செந்தமிழந்து முன்னர்க் கலியுகம் ௫௦௦௫ - ஆம் ஆண்டில் நிகழ் சோபகிருது வருடத்து ஐப்பசித்திங்கள் ௧௦ - ல் அருளிச்செய்யப்பட்ட சஷ்டிவதுப்பிந்துப் பின்ன ரருளிச் செய்யப்பட்டதாகும். சுவாமிகள், சென்னை: வைத்தியநாத முதலியார் தெருவின்கணுள்ள ஒரு வீட்டின் மேன்மாடத்தில் எழு திங்கள்காறுந் தனியேயிருந்துகொண்டு விதேகமுத்தி விரும்பிப் பெரும்புரிவோடு நிட்டை சாதித்து வருஞான்றுற்ற அனுபவமு மிதன்கட் கூறியுள்ளார்கள். அஞ்ஞான்று பாடப் பட்ட இவ் வந்தாதி, கல்லும் உருகும்படி கனிந்த வாக்கா யிருத்தல் கருதி, சுவாமிகளும் இதனைச் சில காலமாகக் காலை மாலையுறு நித்தியபாராயண நூலாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வித பாராயணம், வேறெவ்வித பாராயணம் எவர்மாட் டுண்டாயினும் அஃதவருக்குத் திருவருள் விலாசமாய் இகபர சௌக்கியந் தருமெனற்கு ஐயமின்று. சுபம்.

இந்நூன் முதற்பதிப்பு, கி. பி. 1905 - ற் குயவன்பேட் டை: மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ கு. வே. இராஜாமுத்துக்கிருஷ்ண நாயுடுகா ரது செலவிலே நிகழ்ந்ததாகும்.

இங்ஙனம்:
ஸ்ரீமத் - சுவாமிகளுடைய
சீடர்களுளொருவரும்,
குமாரச்சிவமெனும்பெயருடையருமாகிய
தா. வேங்கடாசலமுதலியார்.

திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை.
15-6-1917.

சிவமயம்.

ஓம்குமாரகுருப்யோநம :

திருச்சிற்றம்பலம்.

குமரவேள்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

முற்றும்பத்துவகையாசிரியவிருத்தம்: அவற்றுள் ;

க - வது எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகத்தே வருபிறப்பு மிருப்புஞ் சாவு
    மொழியாத துன்பமெனப் பெரியா ரெல்லாம்
அலகற்றே யிலகுமுன தடியே சேர்ந்தா
    ரவ்வடியே பெறும்பேறென் றடியே னுந்தான்
கலகத்தா லுழலுமனந் தனைநி றீஇக்
    கருதுற்றே னினதுகழ லதனை விட்டு
விலகத்தா னினியென்மன நினையு மோவென்
    வினைகொன்றுள் குருமணியே துமர் வேளே. (க)

குமரவேள் குமாரகுரு வாகா வென்றே
    குயின்றுகுயின் றேபன்ன ணின்றேன் மாற்றார்
சமரவே ளுனையன்றி வேறோர் தெய்வந்
    தமியேற்கின் றெனவின்று காறு முள்ளே

அமரவேண் மறையோதி யாளா னென்றே
யாற்றினேன் விரத்திநெறி புக்கேன் மோகப்
பிமரவேள் வ்யப்பட்டார் போலுண் ணொந்தேன்
பிரானினது கிருபைகனி பெற்றே னல்லேன். (உ)

பெற்றார்நீ பிறந்தார்நீ பேணு வார்நீ
பேசரிய வன்புளர்நீ பிரிவில் லார்நீ
உற்றார்நீ யுரியார்நீ யென்றே நிற்பா
ருறுநெறியே நானுநிற்க வுனைந்தொ டர்ந்தேன்
கற்றார்போற் கவிதைபல பாடி யுன்றன்
கனைகழலைத் துதித்தேனின் கருணை யாக்கம்
அற்றார்போ லலைகின்றே னினியா ரென்னை
யாதரிப்பார் சொல்லியரு ளயில்வே லையா. (ரு)

ஐயமிலா தின்னுலகு வேண்டி யிங்கே
யருமலர்நீர் கொடுபூசை புரிவார் போலத்
தெய்வமெலா மேத்துருக நானும் யாதோர்
சிற்றுருவில் வழிபடற்குப் பலவி கார
வையமிலா ஞானநவி னூல்க ளோரென்
மனமிசையா தருள்சுரந்து நீமுன் சொன்ன
துய்யவிலா சச்சொலுமே யிடங்கொ டாது
துரியநிலை மேனின்றே சூழல் சாலும். (ச)

சூழேனோ திருவருளைச் சூழ்ந்து சூழ்ந்து
துரியமய மாய்நின்று சோதி வீட்டில்
வாழேனோ வானந்த மான கண்ணீர்
வடியேனோ படியேனோ மதுக ரம்போல்

வீழேனோ விரண்டற்ற நறிதா கேனோ
விமலசிதா காசநடு விளங்கு முன்னைத்
தாழேனோ வெனையாளுங் கருணைக் கண்ணே
தந்தைக்கு முபதேசஞ் செய்த சாமீ. (௬)

செய்தவமொன் றில்லாத வேழை யேனைத்
திண்புவியின் மானுடனாத் தெரித்தன் மாறாக்
கைதவமென் றெண்ணியிழி நாய்பே யென்னக்
கழறிடவென் றூலுமறி வாளர் பல்லோர்
உய்தவமில் பேய்நாயென் றேதம் மைத்தா
முரைத்தமையா லவைபொருந்தா மூடர் தாமும்
வைதவலஞ் சூட்டுதடிக் கழுதை யென்றே
வழங்கலியை புடைத்துவைவேல் பரித்த மன்னே.

மன்னவர்க டொழுமன்னே மயிலூர் மன்னே
மறுவின்மணி மலையேயென் மனத்தி னுள்ளே
இன்னமுதாய்க் கற்கண்டாய்ச் சீனி தேனா
யிணையறுமுப் பழச்சுவையா யினிக்க வேழை
என்னதவ மினிச்செய்வேன் றவத்திற் கேற்ற
விகலுடம்பு பெறுப்பாவிக் கிவ்வா றேங்கிப்
பன்னமனு வாப்பிறந்த பரிசே யல்லாற்
பாழ்த்தவினை நூறுபரி சிலையோ சொல்லாய். (எ)

சொல்லாத சொல்லொன்றைச் சொல்லா மற்றான்
சொல்குருவின் சொலினிற்குஞ் சுகுர்தர் செய்கை ;
கல்லாத விரண்டுகான் மாடா யென்போற்
காசினியி னிற்குருரு முண்டோ யாண்டும்

பொல்லாத பவக்கயவர் குருவாய் மூடம்
　　பொலிமனுடப் பதடியாய்ப் புழுத்த நாயாய்
எல்லாத பங்தெரியாச் சிதட ஞகி
　　யிருக்குமெனக் கயிலோயுன் களிப்பெங் கெய்தும்.

எய்தரிய பரத்துவமுன் னடியார்க் கீயு
　　மிருங்கருணை யிந்நாய்க்கு மிரங்கு மாயின்
வெய்திரிய நிலைநின்று மேலோ ஞவேன்
　　வேறொன்று மேல்வேண்டே னருளல் லாமே
உய்திபெற வழியில்லை யெனல்பொய் யாக்கட்
　　டுரையன்றோ வெப்படியு முவகை யன்பு
செய்தருள வருதியருட் கடலே யின்பத்
　　திரளேசெவ் வேளேசெஞ் சுடரே தேவே. (௯)

தேவேசெம் மணிச்சுடரே சிதாகா சச்செஞ்
　　செழுஞ்சுடரே யிதயசிதா காச மேவு
பூவேயப் பூவிலமர் குகனே யுன்கண்
　　பொற்பொடெனை நோக்காதோ புனித நாத்தான்
வாவேயென் றழையாதோ மலர்த்தாள் சென்னி
　　மன்ஞதோ மின்ஞதோ மறந்து சூழ்மா
நோவேயில் புலத்தினெனை யிருத்தி டாதோ
　　நண்ணுணர்வி லாவெளியே ஞய்யு மாறே. (௧௦)

உ - வது அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

விளம் மா தேமா விளம் மா தேமா.

உய்யருண் மார்க்க மேது முணர்கிலாப் பேதை யேற்கு
மெய்யருள் காட்டு நீதான் விளக்கிய நிலைவிட் டனக்

கையரு ளொருவ னாகிக் கவலைமா கடலில் வீழென்
பொய்யருண் மார்க்க மாற்றிப் புரப்பவ ரினியார் வேலோய்.

வேலவா விமலா வன்பர் மிடிதுமித் தருள்வள் ளாலிஞ்
ஞாலவா தனைசெற் றாளு நப்பரா பரனே துன்பஞ்
சூலவா வெனவே கத்தித் துயர்க்கணீர் வடியா வென்னைப்
பாலவா வெனவே கூவும் பரிசையு முறுமோ வுன்னு. (கஉ)

உன்னய வருளை யீயீ யுயர்பத மீயீ யென்று
சொன்னசொ லனைத்தும் போலி தொழுததும் போலியன்பாம்
அன்னையை நாடி நாடி யழுததும் போலி யென்றே
பன்னுமிப் பாவி யெய்தும் பயனெதோ பகர்வே னாதா. (கங)

நாதநா தாந்த ஞான நாயகன் முருகனென்றுன்
பாதநா னினைந்த துண்டு பரமவு னன்பை நேடி
ஏதநா வலற மண்டை யிரியவெஃ கடித்தே னல்லேன்
வாதநா வுடம்பே முற்று மல்கிட நின்றே னந்தோ. (கச)

அந்தமு மாதி யுந்தா னில்பொரு ளாகி வீடும்
பந்தமு மிலியா யென்னுட் பரமனு யறிவாய் நாளுஞ்
சொந்தமு மாகி நிற்குஞ் சுப்பிர மணிய மேயென்
மந்தமும் வினையு மோவ வரமனஞ் செய்யின் வாழ்வேன். (கரு)

வாழ்விலே னினுமோர் காலுன் வாய்மலர் மாற்றங் கேட்கின்
தாழ்விலே னுவே னுளுஞ் சரவண முத்தே நீலம்
போழ்விலே யிடுக்க ணேசால் புரையுடற் சுமையி னீக்க
வீழ்விலே யெனைத்தான் வைத்து மேவநீ நினைத்தல் வேண்டும்.

நினைப்பவர் நினைப்பி னின்று நினைப்பது முடிக்கு மெந்தாய்
உனைப்பர மெனக்கொள் ளாதா ரொன்றல ரவர்க ணேயம்
எனைப்பர மாறு வேறு மெய்தொறு வாறு காத்தி
வினைப்பரி சறுத்தாள் சேர்ந்தா வீடுபேற் றருண்மா விண்ணே.

விண்ணவர் பல்லோர் நம்பும் வெறுக்கையி னறிதா முன்றன்
தண்ணவர் நோன்மூ ளென்னுஞ் சாதனன் குணர்ந்தேன் வாளா
மண்ணவர் நடைநான் கொள்ள வழியிலை யினியுட் கோவில்
உண்ணட மிழைத்தி யாதி யொருவனே முருக வேளே. (௧அ)

முருகுறு களபர் தோயு முகிழ்முலைக் கொடிச்சி யெந்தாய்
உருகுறு படப்பைந் நாக வுரிபுரை யுடைபூண் வீக்கி
அருகுறு தெய்வத் தந்தி யகமகிழ் தலைவா வுன்றன்
குருகுறு கொலுக்கண் டாலுங் கொடியனேன் குறைநில் லாதே.

தேவனே சிவனே வேலின் றெய்வமே வரம்பில் லாத
சேவனே யானேன் ஞான நோக்கம தறியே னிதான்
தாவனே யஞ்சே லென்னேர் தண்ணுரை யளித்தா லின்பன்
ஆவனே யருளி னேக்க மறிகிலேன் மிடிய னேனே. (௨0)

௩.-வது அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காய் காய் காய் காய் மா தேமா

மிடியில்லா நினதடியர் பெருவாழ்வு
பெறுமாறு விபுலை தோன்றி
அடியில்லா மடப்பேயொத் தவனிமிசை
யுருண்டமுமா றமல வுன்றன்

செடியில்லா வருளுள்ள மவுனமதுற்
றிருப்பதென்கொல் சிவப்பே றுள்ளார்
குடியில்லா நகரோநின் னிருக்கையருட்
கோயில்வளர் குமர நாதா. (உக)

குமரகுரு தாசனிவன் குணமில்லா
னறிவில்லான் கோதே யுள்ளான்
அமரருல கினுமுய்ய வறமில்லா
னெனமனுட ரறைவ தற்கோ
தமரரிய தாய்மனைமற் றெல்லாம்விட்
டிங்ஙனமே தனிய னானேன்
சமரவயில் பிடித்தநலை வாபிழைக்கு
மாறறியேன் சழக்க னேனே. (உஉ)

சழக்கறுமு னடிக்கமலம் வாயாமை
யாற்கவலை தானே ஞானப்
பழக்கமுறு மெனையுயிரோ டும்பிடுங்கித்
தின்னுகின்ற பருந்தா யிற்றால்
வழக்கறமி லார்கருதொ ணுப்பரம
வாரமுத மழவே யுன்னை
இழக்கவறி யாமதியொன் றாலுயிர்பெற்
றிருக்கின்றே னின்று காறும். (உரு)

இன்றிருந்து நாளையொழி பொய்வாழ்வி
லினுமிருக்க வெனது நெஞ்சக்
குன்றிருந்து மிளிர்குமர குருவேயிந்
நெஞ்சநினை யாது கோது

கொன்றிருந்து நினையடைய நினைந்துள்ள
தவ்வாறு குயிற்றாய் கோனே
மன்றிருந்து நடநவிற்று மொருவனருண்
மதலாயென் மதியே மன்னே. (உச)

மன்னுமறை முதலேயென் முதலேகண்
மணியேசெம் மணியே தூவி
துன்னுமரா கதமயிலிற் பொன்மயிலில்
வெண்மயிலிற் றுவாரா மேரு
என்னவரு துரையேயென் குறையறிவை
நிறையறிவ தாக்கி யென்றும்
பொன்னடியி னிருக்கவும்பொற் புளதோசொல்
லார்திரியிப் புழுத்த நாய்க்கே. (உரு)

புழுத்தலையு நாய்க்கும்விடக் குண்பொழுதோர்
சந்தோடம் பொருந்து மிந்த
வழுத்தலமை யுடைநாய்க்கிங் கெதுபொருந்துந்
துயர்பொருந்து மறவி மேலுங்
கழுந்தலையி லிருத்திமிதித் தாலுமுனை
நினைந்தழுவல் கழலெண் ணுமை
கொழுந்தலையு முயிர்க்கினைய பலனன்றி
வேறுளதோ குகமா தேவே. (உசு)

தேவகடை பொய்யாகி யுலககடை
மெய்யாகிச் சிலம் பொய்யாய்ப்
பாவகடை மெய்யாகிப் படிவர்வா
வரிதாகிப் பதகர் மிக்கே

ஆவனடை பெரிதாகி யுளவிந்தக்
 கலிகாலத் தருணு டிந்தச்
சீவனடை முன்றவமி லாதகுறை
 வேயாகுந் திணிவேற் காளாய். (உஎ)

திணிகிருபை யிரங்கவிலை யென்றுதலை
 யடித்தழுது திரிந்தே னில்லை
அணிகிருபை யொடுமுகத்தி லறைந்தழுதே
 னில்லைவிழுந் தழுதே னில்லை
பணிகிருபை யுடனிலத்திற் கடகடெனப்
 புரண்டழுது பதைத்தே னில்லை
கணிகிருபை யுடையவிளம் பெருமவிவ்வா
 றியம்புற்றேன் கன்னெஞ் சேனே. (உஅ)

கன்னெஞ்சோ டேன்பிறந்தேன் கடையவரிற்
 கடையனெனக் கடந்தோர் கூறப்
புன்னெஞ்சோ டேன்பிறந்தேன் புண்ணியமொன்
 றில்லாத பொல்லே னுக்கும்
நன்னெஞ்சோ டமருநிட்டை நல்குவையோ
 வங்கணெய்தி னளின பாதம்
என்னெஞ்சோ டிருக்கவருள் செய்வாயோ
 சொல்லிகல்வே லிறையே யன்றே. (உகூ)

இறையவனெம் மான்குமர னெனப்புகழ்ந்த
 வருணகிரி யீசா கந்தா
மறையவனுன் பூங்கழலை நம்பியநான்
 கருவிகளின் வயப்பட் டோவுங்

கறையவனென் றுகாதென் னுடற்சுமையை
யினிதிறக்கிக் காத்து ஞானத்
துறையவனை யொல்லையினி லினிவேண்டே
னுருசிறிது முலகைத் தானே. (௩0)

ச - வது எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தானவர் குழுவைச் சவட்டிவிண் ணவர்தந்
தடவிசும் புலகவர்க் களித்து
வானவர் முதல்வ னயொளி ராறு
மலர்முக முதுபதி யேநின்
கானவ மணியங் கழனடங் காணக்
கண்பெறு பாக்கிய மில்பேய்
மானவ னெனவிங் கிருக்குமென் பனுவன்
மதித்துவந் தருள்புரி வாயோ. (௩க)

அருணெறி யார்க்கின் னருடரு மாதி
யற்புத வருட்சிவக் கொழுந்தே
மருணெறி யேனை மாணருண் மருவா
வறுமையை யடிக்கடி நினைந்தே
இருணெறி யுழலும் பேயெனச் செய்த
வென்விதி யினும்வலி தாயின்
தெருணெறி பிடித்து வாழ்ந்திடு வேனோ
தெய்வமே செய்வதொன் றறியேன். (௩உ)

அறிவினை யறிந்தார் நெறியினில் லாமே
யருண்மொழி நினைப்பிடி யாமே

செறிவினை யறுக்கு மனுச்செபி யாமே
திரிமனக் கால்களை யாமே
பொறிவினை கெடுத்தார் போற்பல வாயாற்
புலம்பவுங் கலங்கவு மானேன்
வெறிவினை முருக்கு மயிலர சேயுன்
மெய்யருட் செயலறி யேனே. (௫௩)

ஏனிஙன் மிகவும் வருந்துகின் றனைவா
வென்னுழை யெனவுன தருளைத்
தானிங னுரைக்கி னதுவெனு ளமுதாய்த்
ததும்பியென் கம்பலை செறுத்துத்
தேனினு மதுர வட்டினுஞ் சுவைசெய்
தீங்கரும் பினுமினி தினித்து
வானினு முயர்பே றளிக்குமன் றேசெம்
மழமுனி யேயரு ளாயோ. (௫௪)

ஓய்வறு பிறவித் துயர்மன னவி
லோயுமட் டுளதென லருநூல்
ஆய்வறு மனுட ரறிவர்கொல் லோவன்
னவர்களு ளொருவனென் றிடவிங்
நாய்வர விருப்பி னுங்கருத் தழுங்கா
நலத்தினை யேனுமுற் றொழியுஞ்
சேய்வர வினிலஃ தோயுமென் றுயிச்
செனிப்பினுக் கெந்நல முளதே. (௫௫)

உளக்குகை தனிலென் மனத்தினை நிறுவி
யுன்றனை நினைந்திருந் தேயிவ்

வளக்கரை மறையக் காணிடத் தின்பா
யகஞ்சிறி திருப்பவு மேலே
களக்கறை மனது முளைக்கவு
மாமென் கதியைநன் கோர்ந்துசெந் நூறு
தளக்கழ லெனது தலைமிசைச் சூட்டத்
தயவுசெய் வேற்பெருந் தகையே. (௬௬)

பெருந்தகை யாமுன் ஞட்டமென் னறிதும்
பேதவிம் மேதினி யுணர்வாய்
வருந்தகை நோயு முற்றிவ ணுழலு
மடனெனை நலஞ்செய வெனவுன்
அருந்தகை யருளெண் ணிடிஞெரு கணத்தே
யமுதுரு வாயிடு வேன்வேல்
இருந்தகை யரசே யடியவர் மனமா
யிருந்தருள் கருணையங் கடலே. (௬௭)

கடலினு மிருந்தாய் மலையினு மிருந்தாய்
கதிர்மதி யுடுவினு மிருந்தாய்
கெடலறு விசும்பு வளியினு மிருந்தாய்
கெழுவுயிர்த் திரடொறு மிருந்தாய்
அடலயின் முதல்வா வுள்ளிடத் துனைநன்
கடையவென் றனுதினங் கலுழ்ந்தே
உடலுயிர் வருந்தாக் கடியநெஞ் சேனிங்
குயிருட னிருப்பது நலமோ. (௬௮)

நலமிழைத் தவர்க்குங் கொடுவினை யிழைத்தேன்
ஞானநூ லாளரைப் பழித்தேன்

மலமொழிக் கயவர்க் கினியன செய்தேன்
வளருயி ரெண்ணில வதைத்தேன்
கலமிழைத் திடுபொய் யுரைபல வுரைத்தேன்
காவடத் தொழில்களுஞ் செய்தேன்
சலமழித் தருள்செவ் வேளெனு மிறையே
தாடுணை யெனவிகன் போந்தேன். (கூகூ)

போந்துயர் தனக்கு மஞ்சுகின் றேனிப்
புலாலுட லேய்க்குமஞ் சினன்மேல்
ஆந்துயர் தனக்கு மஞ்சுகின் றேனிவ்
வருந்துய ராம்பெருங் கடலை
நீந்துயர் பதியி னிட்டையி னீதா
னிறுத்தினுய் வேன்சுடர் கிளர்வேல்
ஏந்துயர் பரம குருமணி யேயென்
னிதயபங் கயம்வள ரொளியே. (சo)

ரு - வது அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மா மா காய் மா மா காய்

ஒளியே யொளிக்கு முதற்பொருளே
யுயர்மா ணிக்கப் பெருவரையே
தளியே யிருக்குந் தெய்வமெலாந்
தாழுஞ் சரணக் குமரேசா
களியே தருமுன் றிருவடியென்
கதியா யென்று மினிதெய்த
எளியே னியற்றுஞ் செயல்பற்று
தேனோ வெவ்வா றுழல்கின்றேன். (சக)

உழலு மனநன் கோய்ந்திடுமா
றனதொண் பாத வருளைநினைந்
தழலு முறுமோ திருவடிப்பே
றணிந்தோ சேய்ந்தோ வெனவேங்கி
விழலு முறுமோ வினியென்றே
விம்மிச் சாம்பென் புந்தியுறு
நழலு மடமு மொழியவரு
டந்தால் வாழ்வேன் சடக்கரனே. (சஉ)

சடமெய் யிலையென் றசடமுணர்ந்
தமைபோ லறிவைச் சாரேனே
திடமெய் யுளர்சேர் கில்லேனே
சிவ முளையைக் கொல்லேனே
மடமெய் யெவையுங் கடியேனே
மாணு ரமுதங் குடியேனே
நடமெய் யழகார் மயிலில்வரு
தனிநா யகனே தவறுடையேன். (சங)

உடையாய் கதம்பத் தொடையாய்நா
னுற்றார் பெற்றார்க் கும்முதவா
நடையா னெனவிங் கானேனுன்
னட்புக் கயலு மானேன்வேற்
படையா னடியே பாடுகமென்
பரிவே யுளர்போற் பலகுழறேன்
கடையா ரினிநா மன்புசெயுங்
கருணைக் குருவா குவான்றே. (சச)

அன்று மயங்கே னிற்கருள்வே
மஞ்சே லெனுஞற் பொருள்படுமோ
றன்ற னறுஞ்செவ் வாய்மலர்தா
னுரைத்த வுரைபொய் யாதெனநான்
இன்று வரைநம் புற்றேன்மே
லெளியேன் பொல்லா விதியாதாய்
நின்று கெடுதி செயுமோவே
ணிமலா சிறிது மறியேனே. (சரு)

சிறுமை தணந்த வாய்ஞானஞ்
செப்பி யிவோ ரிடமேற்கக்
குறுமை தணந்த கையுளனுய்க்
கொடுக்க வக்கை யேயிலனுய்
மறுமை நயங்கொள் மூதேவி
மல்க விருந்த வெனக்கயிலோய்
பொறுமை யருளா னுவமுதம்
பொழியுங் கொல்லோ சிறுவரையும். (சசு)

வரையே முலைக ளிடைகொடியே
மதியே வதனங் கடல்விழியே
விரையே யளகங் கார்முகிலே
மிளிருங் கோவ்வை யதரமெனப்
புரையேய் மடவார் மயனின்ற
புகரேற் கையார் வேலோய்கால்
மரையே நினைந்திவ் வாறழவோர்
மனமுண் டான ததிசயமே. (சஎ)

சயமே யுளவே விறையவனே
தமியே னிழைத்த தவறெண்ணிப்
பயமே யுளவென் சிந்தைநலம்
பற்று மகிழு மாயினது
வயமே யணையா வொருமலடி
மகப்பே றுற்ற தொக்குமருள்
மயமே யெனது முகம்பார்த்து
வாரா யோவென் களைகண்ணே. (சஅ)

கண்ணே யறவர் களிப்பேயென்
கவலை காது மருமருந்தே
விண்ணே கனகத் திருவரையே
விறல்சால் கோழிக் கொடியரசே
பண்ணே யினது பரிசுத்த
பாத மலர்க்காம் பூசனையிம்
மண்ணே யினும்வர் துழலற்கே
மடநெஞ் சனது கொல்லோசொல். (சகூ)

சொல்லார் சுருதிப் பிரணவநீ
துயர்சா வுயிர்கட் கருளிறைநீ
இல்லார் குறைகண் டயிறைநீ
வெளியே னுண்ணே யிறுமாறு
வல்லா ரருளைத் தாராயோ
வைய மதனி லென்போன்ற
கல்லார் பொல்லா ரெல்லார்க்குங்
கதிதந் தருளுங் குகதேவே. (ரு0)

சா - வது அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மா மா மா மா மா காய்

குகனே சிவனார் குருவே யென்னுட்
குதிகொள் செயலெல்லாம்
அகனே சவருட் செயலென் றுருகா
லடியேன் மனமான
இகனே ருறவே சும்மா விருப்ப
விவையென் வினையென்றென்
அகனே வருந்தி யழுமா றுருகா
லயர்கின் றவர்யாரோ. (ருக)

யாரா னலனுண் டாமென் றெண்ணி
யாரைச் சூழ்கின்றேன்
ஆரா வமுதே யயில்வே லரசே
யறியா யோசிறிதும்
வாரா யடியர்க் கினியோய் பெரியோய்
மருளேன் முகவாட்டந்
தீரா யுனதின் செம்மாப் பளியாய்
சேராய் சேவடியே. (ருஉ)

அடியேன் பலபுண் ணியநீர் மூழ்கி
யானு மூர்த்திகளாம்
வடிவே நீயென் றேதாழ்ந் தேனார்
வசித்தே னெனதெண்ணம்
முடிவே யுறவில் லாமே வருந்தென்
முகவாட் டந்தவிராய்

ஈடியே ரமுதக் கழலாய் முக்கட்
கத்தன் றிருமதலாய். (௫௩)

திருவா ரெந்தத் தலமுற் றாலுந்
தெய்வந் தொழுதாலும்
பெருவா ரிபடிந் தாலுந் தெய்வப்
பெயர்கள் சொற்றாலும்
மருவா ரளிசைக் கடம்பார் மார்பா
மங்கா வொளியாமுன்
உருவா னதிலே படியா விடினென்
னுள்ளம் படியாதே. (௫௪)

உள்ளும் புறமும் பரிபூ ரணமா
யொளியா யுளவுன்னைத்
துள்ளுங் கறைநெஞ் சுடையேன் றேடுந்
தொழின்மா மலைகின்று
தள்ளும் பவனத் தலைப்புண் டொல்கிச்
சயிலம் போயிற்றென்
றள்ளுஞ் சிதடன் செயலோக் குமரா
வொளிவேற் படையானே. (௫௫)

படைப்பாய் காப்பா யழிப்பாய் மறைப்பாய்
பத்தர் துணித்தாள்வாய்
அடைப்பா யறிஞர்க் கினிப்பா மருந்தே
யயிரே யருந்தேம்பா
கிடைப்பா யிழுதே பலவின் சுளையே
யேனைத் தீங்கனியே

துடைப்பா யெனதுட் டுயரெல் லாநற்
றேரைகைப் பரியானே. (ருசு)

பரிபூ ரணவே லிறையே யெளியேன்
பன்மந் திரமெண்ணேன்
விரிபூ விலையா திகளா னேய்வெல்
வினையும் பிடியேன்மால்
அரிபூ சனையின் மாயச் சித்தி
யறியேன் குறிசொல்லித்
திரிபூ வினையுந் தெரியே னிவனாய்
திறமே தோசொல்லாய். (ருஎ)

சொல்லார் சுருதிப் பொருளே வேற்கைத்
துரையே செம்பெல்லாம்
வில்லார் பொன்னாக் கிடுவேன் காயம்
வீழ்த்தா ரைத்தருவேன்
கல்லார் மனமுங் கரையச் செய்வேன்
கடவுட் காட்டுவலென்
றல்லார் வினைசெய் திடவும் பொருந்தே
னடிசிற் கென்செய்வேன். (ருஅ)

என்னு யகவே லிறையே யுலகத்
தெச்சித் தியுமில்லா
என்னு னயமின் றென்றே யகன்று
றென்னைத் தெரிந்தாரும்
ஒன்னார் புரைநா னுன்னுப் பில்லா
வுணவே யளிப்பாரும்

இரா றுறுகுற் றனர்கா செங்கை
யிடினுங் கொள்வேனே. (ருகூ)

கொள்ளச் சயிலா கள்ளிப் பழமுங்
கொண்டேன் பசித்தோர்நாள்
என்னத் தனையு மன்பிற் பிரியா
வியல்பும் பத்தியுமோங்
குள்ளக் குமரா னந்தப் பெயர்மா
துணவீ யாவிடினென்
பொள்ளற் சடலில் லாதே சென்னைப்
புகழும் மாதைக்கா. (சுo)

எ-வது எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மா கூவிளம் மா கூவிளம் மா கூவிளம் விளம்

காவே னக்கரு தென்னை யாள்சிவ
கந்த னேயுனை யேபெருந்
தேவே னக்கரு துள்ளொ டன்பு
சிறந்த சிலமு மோங்கவே
ஓவே னக்கரு தோர்பி றப்பையி
லுடைய நாயக மீண்டுறு
நாவி னைக்களை யருள்பு ரிந்துயர்
நயவில் வைத்தினி தாள்வையே. (சுக)

ஆரு நின்னடி குழு நர்க்கரு
ளயில மற்றுமெ னக்கிடு
சேரு யர்ந்தெனை நம்பு மன்பு
விளர்ந்த வர்க்குமி யைந்தசீர்

நாளு நல்குதி நாயெ னைத்தளி
ஞளு மென்றனை நம்பியுன்
தாளு வந்தவ ரைப்ப ராபர
தள்ளி டாதடி நல்கியாள். (௬௨)

நல்ல பொன்மயி லூரு மென்றொரு
நாத னேயினி வாதநூல்
வல்ல னென்று மதிக்கு மாறுரை
மல்கு சங்கம்வி ரும்பிலேன்
இல்ல மேயசி றந்த மானவ
ரென்பர் நேயமு நம்பிலேன்
அல்ல தீர்மட மால யங்க
ளமைத்து வாழவு மெண்ணிலேன். (௬௩)

எண்ணு வாரக நண்ணி யேவரு
மெம்பி ரானின தின்பமாம்
விண்ணு லாகினை வாயி ருந்து
விரைந்து சுற்றொரு பம்பரம்
மண்ணு ளேயசை வற்று வீழ்வது
மான நானயி லீசநின்
தண்ணு லாமடி வீழ வெண்ணிய
சரத முன்னுள மறியுமே. (௬௪)

அறிய ஞதியெ னெஞ்சி றந்திடு
மவத ரஞ்சக மயமெனும்
பொறிய னேகவி கார மாகிய
புவனம் யாவுமெ னக்குளே

சிறிய கானலி னிரெ னத்தெரி
    தெளிவி லங்கிட வருடியால்
நறிய மாமறை நாய காவரு
    ளுய காவயி ளுயகா. (சுரு)

நாய னேனுனை யெண்ணி யெண்ணியெ
    ளுவ ரண்டிட வலறிலேன்
சேய னேயரு ளென்று வீதிக
    ணின்று கத்திவ ருந்திலேன்
தூய னேயரு ளென்று வீதி
    தொறுங்கி டந்துபு ரண்டிலேன்
சேய னேகுரு நாய னேயருள்
    செய்வை யோநனி யுய்யவே. (சுசு)

வேத ஞானவி ழுப்ப வேலவுன்
    மெய்ப் பதந்துதி யாதவென்
ஏத நாவைந றுக்கி லேனு
    னிருந்தி யேகரு தாதமா
பாத கங்கெட நெஞ்சி லாணி
    பதித்து நன்குபி ளந்திலேன்
ஆத ரந்தட னேதொ ழாவுடு
    வங்கம் வெட்டியெ றிந்திலேன். (சுஎ)

எதிப டைக்குக வுன்பு கழ்ச்சுவை
    யேறி டாவிரு காதிலுங்
குறிலெ ளுத்த லாகை கொண்டு
    குடைந்து குத்திய றுத்திலேன்

வெறியி லுன்னெழில் கண்டி டாதவென்
விழிக ளைக்கதிர் கொண்டிறை
செறிபு ருவின முட்டை யென்ன
வெடுத்து நன்குசி தைத்திலேன். (௬அ)

சிதைவு ருவலி யுற்று வெண்மை
திகழ்ந்த வென்னது பற்கள்வீழ்
விதைக ளென்னவி ழுந்தொ ழிந்தமை
போல வென்மலம் யாவுமே
சிதைய நீவிரை வருளு நாளெது
தெரிகி லேனுய ரறிவிலேன்
கதைக டாவசு ரர்க்க ளைந்த
கனத்த வெஃகவி ரத்தனே. (௬௯)

அத்த னேயரு ளப்ப னேயென
தாதி யேபெரு நீதியே
நித்த னேதிரு வாண னேநினே
நேய னேமறை வாயனே
பித்த னேனறி யாது செய்த
பெரும்பி ழைத்தொகை மன்னியென்
சித்த மானது தண்ணெ னப்புரி
தேற லுங்கொடு சேயனே. (எ0)

அ - வது எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மா தேமா தேமா தேமா தேமா தேமா கூவிளம்

கொடுமை யேயி லாத நல்ல கொள்கை யார்மு ளுளே
படுமை தன்னை நீண்ட நாளில் வென்ற டைந்த பாக்கியங்

கடுமை நெஞ்செ னக்கு மெய்து கால மற்ப மாகுமோ
நெடுமை வேல்ப ரித்த வேக ரித்த வெங்கள் கத்தனே. (எக)

கத்த னேகி ருத்த னேக னித்த நெஞ்சர் காணுமா
முத்த னேக டம்ப ணிந்த மொய்ம்ப னேயி ரும்புகல்
ஒத்த நெஞ்சி னேன ளப்பி லுத்தி யோகம் வேண்டலுன்
மந்தர் கொள்கை யாகு முன்னன் மக்க ளுஞ்சி ரிப்பரே. (எஉ)

மக்க ளிற்சி றந்து ளோர்வ ழங்கி யுள்ள சொற்களென்
றொக்க நூலு ணர்ந்தி டாவ ணந்தொ டர்ந்தரோ
புக்க வாறு தீய வென்பு லத்தி லுன்ற னின்னருள்
தக்க வாறு புக்கு ழுது கொல்ச டக்க ரேசனே. (எரு)

சடமெ னச்சொல் பொய்யி ருக்கு நானு னன்பர் சாத்திர
படம்வி ரிப்ப தும்பல் பாடல் பாடி வைப்ப தும்பொலா
உடலி ருக்கும் வேசி தன்னு டம்ப லங்க ரித்தலை
விடவு யர்ச்சி யாகு மோவி ஞேத யோக வேலனே. (எச)

வேல்பி டித்த கைம்மு தால்வி வேக நிட்டை யெம்பிரான்
மால்பி டித்த வென்ம னத்தின் மன்னு மோவிண் மின்னுமோ
கால்பி டித்த வர்க்க தோர்க ணத்தி னெய்து மெண்ணிலா
தூல்பி டித்து ளாரு மேறு ழைந்து காண வல்லரோ. (எரு)

வல்லி டும்பை தந்து மோக மாவ னத்தி லேசநாச்
செல்லு நெஞ்செ னுங்கு ரங்கு தேயு மாறு செய்தொழில்
எல்லை யெந்த மட்டு மந்த மட்டு மின்ப மேயெனக்
கல்லு றழ்ந்த நானு நன்கு கண்ட னன்சி கிப்பரா. (எசு)

பிரம ராஜ ராஜ யோக பாச நாச பாவகி
பிரம மான வுன்னை யும்பி தற்று மென்னை யுஞ்சரா
சரம கிக்கண் வேறு வேறு தள்ளி வைத்து நிற்பதவ்
வுரம னத்த தேயெ னுவு ணர்ந்து ளேனு ணர்ந்துளேன். (எஎ)

உணரு மென்ற னெஞ்ச மான துள்ள கத்தொ டுங்குகால்
கணவு லோக மில்லை வேறு கண்ட நானு மில்லைதா
அணவு வான மொன்றி ருந்த தற்றி யாது ரைத்தருள்
மணம ருந்த பாத நாத மல்கு பொற்சி லம்பனே. (எஅ)

சிலம்ப ருஞ்ச தங்கை தண்ட சேர்ப தச்சு ரேசரா
நலம்பி றங்க கண்ட யோக ஞான மாவெ ழுந்தருள்
உலம்பெ னங்க நோய்க ளோட வொற்க மோட வீணிலே
புலம்ப லோட வொல்க லேபொ ருந்து புன்மை யோடவே.

ஓட விற்சு கங்கெ டுத்த வுள்ளை நோவ னேவிழி
நாட லெண்ணி நோவ னேந யப்பில் காதை நோவனே
ஊட லெண்ணி நோவ னேவு ணவை நோவ னேமணந்
தேட லெண்ணி நோவ னேசி வந்த மேனி யாயினி. (அ0)

கூ - வது எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புளிமாங்காய் தேமா புளிமாங்காய் தேமா
புளிமாங்காய் தேமா புளிமா
தனதந்த தந்த தனதந்த தந்த
தனதந்த தந்த தனனா.

இனியென்ற னன்பு தனைநன்கு ணர்ந்து
ளிதயங்கு ளிர்ந்தென் மகனே

துனியென்ற துன்ப மிலையென்ற நைந்து
சுவைவென்ற வின்ப மருளாய்
முனியென்ற கும்ப னதுவந்த னங்கொண்
முருகண்டு கஞ்ச வடியாய்
பனியென்ற கங்கோல் பவர்தஞ்ச மென்று
பரவுஞ்சி லம்பு நடியாய். (அக)

அடியந்த மொன்று மிலதெங்கு நின்ற
தகளங்க மன்ப நருளே
படியந்த நெஞ்சி லுறுகண்பு கந்த
பரமென்ப ருன்ற னருளோர்
விடியந்த மென்ற னுளநின்று வந்து
விரவன்ப வென்று புகன்மேல்
கடியந்த வின்பு மருள்விஞ்சு கங்கை
நதிதங்கி வந்த நறவே. (அஉ)

தனதந்த தந்த தனதத்த தந்த
தனதந்த தந்த தனனா.

நறவுற்றி ருக்கு மொலியற்க முத்தி
நடனப்பொ திக்க ணமர்வோர்
உறவுற்றி ருக்கு மிறைவிக்கி னிக்கு
முருவைத்த நித்த மதலாய்
குறவுச்சி தப்பெ னுளகச்சு சுத்த
குணவற்பு தப்பொ னயிலாய்
துறவுச்செ ருக்கி னளிவைத்த னப்பில்
சுகநிட்டை முற்ற வருளே. (அ௩)

அருளைத்து தித்து னடியைத்து தித்து
னடியர்த்து தித்து மலமாம்
இருளைத்து ரத்தும் வலியுற்ற வர்க்கு
ளெழுசிற்சு கத்தை யளியாய்
மருளைத்து தித்து வழிபட்ட பித்தர்
மனசிற்பி ணிக்க வரியோய்
கருளைத்து ரத்து மளகக்கொ டிச்சி
கவினைக்க ணிக்கு மிளையோய். (௮௪)

தனதந்த தத்த தனதந்த தத்த
தனதந்த தத்த தனனா.

கணிதம்ப டித்த வெவருங்க ணிக்க
வரிதுன்க னத்த கழலோ
டணிதண்டை முத்த மெனாசன்கு ரைப்ப
ரடிகண்ட சித்த ரழியா
மணிதங்கு பொற்பு மகுடந்து ளக்கி
மயிலுந்தெ னப்ப வறிவார்
துணிதந்து ணெட்ப வடியென்ற சுத்த
சுகவின்பி ருத்தி யருளே. (௮௫)

அருவென்று ரைக்க வுருவென்று ரைக்க
வலதென்று ரைக்க வமையா
தொருவின்ப நித்த வறிவென்ற ரற்று
முனையந்த வொட்ப மறைநான்
வெருவென்று நிற்கு நிலைநன்க ளித்து
மிளிரொண்ப தத்தி லினிதாய்

இருவென்றி ருத்தி யருளன்ப ரற்பி
னிடைவந்து திக்கு முருகா. (அ௬)

தனதத்த தந்த தனதத்த தந்த
தனதத்த தந்த தனனு.

முருகிட்ட மஞ்ச ளவிர்பொற்பு டம்பு
முகடொத்த கொங்கை யுடையார்
கருதொட்பம் விஞ்சு மொருசுத்த குஞ்ச
ரியினிட்ட கந்த வினிநான்
ஒருகட்ட மும்ப டுதலற்று யர்ந்த
வுரனுற்றி யங்க வருளோர்
குருகட்ட வென்றி யயிலத்த வண்டர்
குடியைப்பு ரந்த பெரியோய். (அ௭)

பெரியத்த வும்பர் பணியத்த தொண்டர்
பிரியத்த மர்ந்த தலைவா
கரியைத்த டிந்த பெரியர்க்கி தஞ்செய்
களியைக்கொ ணர்ந்த முருகா
துரியத்தி ருந்து கதவைத்தி றந்து
சுடரிற்சி றந்த சுடராய்
விரியத்தி டஞ்செய் தருணற்க டம்பு
மிலைவெற்பின் விஞ்சு புயனே. (அ௮)

தனதான தத்த தனதான தத்த
தனதான தத்த தனனு.

புயனேர்கொ டைக்கை யினர்நீத நட்பர்
புலவோர கத்தி லுறையோர்

வியனேதி ருச்சின் மயனேமு டிக்கும்
விமலாமு டித்த வுலகீ
அயனேய ளிக்கு மனகாவெ னக்கு
ளறிவாயி ருக்கு மயிலாய்
நயனேகொ டுத்தென் வினைவோ றுக்கு
நடமேந டிக்க கினையே. (அகூ)

நினையேநி னைக்கு மெளியேன்ம டத்தி
னிலமீதி ழைத்த பவமா
வினையேக ணித்து நடுவேயொ ளிக்கும்
வினைதானு னக்கு ரியதோ
தினையேநி கர்த்த தயவோய்த வத்தர்
தவமாகு மிக்க பெரியோய்
கனையேற ளப்பில் கழலேகொ டுத்தி
கதிர்கால யிற்கை யரசே. (௯௦)

௩௦ - வது அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அரசே யமுதே யருளா மாதா ரபரா சரணம்
பரசே யவனே சரணம் பதுமா சனனே சரணம்
சுரசே கரனே சரணந் துகள்போழ் குமரா சிவசங்
கரசே தனனே யெனையாள் கருணா கரனே சரணம். (௯௧)

சூரநா யகனே மரணஞ் சனனங் காணாய் சரணம்
வாரநா யகனே பொள்ளா மணியே சரணஞ் செருவேற்
கரநா யகனே பாவக் கழுவா யறியா வெனையாள்
பாரநா யகனே சரணம் பழையார் பதியே சரணம். (௯௨)

பதியே சரணம் வயிரப் படையாய் சரணங் கருணை
நிதியே சரணஞ் சுடர்சா னெடுவே லிறையே வினைசூல்
மதியே மதியா தவர்பான் மருவா மழவே சரணம்
கதியே துமிலா வெனையாள் கலைநா யகனே சரணம். (௬௩)

கலைவே தமுணர்ந் தருளே கருதும் பெரியா ரடைமா
நிலைவே தமுணர்ந் திடவே நினையென் பரனே சரணம்
சிலைவே லுடைவஞ் சகரின் றிறல்யா வையுநா றிடுமார்
இலைவே லுடையா யழியா விருவா *னடையாய் சரணம். (௬௪)

வானு ரறிவே சரணம் வாடா மலரே மணமே
ஆனு வழகே யமரா தவிர்தீ பகமே யமுதே
ஊனு ருதாரம் புகுதா வுயர்வைக் கருதென் குருவே
தேனு மருடந் தெனையாள் சிகியூர் தேவே சரணம். (௬௫)

தேவே பதினேழ் வருடஞ் செலுமென் றிதன்முன் பொருநாள்
நாவே யசையா வொலியா நவில்கட் டுரைநாள் சிலவே
பூவே கழியுங் காறும் புலவா ருடலைப் பிரியா
யோவே லிறையே யெனையா ளுயிர்நா யகனே சரணம். (௬௬)

உயிரே தமெலா மழிமா றுபதே சவரந் தருவோய்
செயிரே துமிலா வரனே சிவனே சரணந் தவமென்
பயிரே வளரும் படியே பாயும் புனலே சுவைசால்
அயிரே யெனையா ளதுலா வ்யிலா மயிலா சரணம். (௬௭)

---

*நடை = செல்வம் ; டகரவேதுகை.

மயிலொத் தமடச் சூர்மா மகளுக் கினியோ யெனையாள்
வெயிலொத் தவொளிப் பலபூண் மின்னும் படிபன் னடனம்
பயிலொப் பிலியே யெலியூர் பரனுர் துணைவா பதிநூல்
குயிலொட் பமகா முனியே குகனே சரணஞ் சரணம்.　(௯௯)

குகனே குகனே யெனவே குயினு வுறைவோ யறுமா
முகனே சரணங் குழைபூண் முருகா சரணஞ் சிவையின்
மகனே சரணந் திருமான் மருகா சரணஞ் சரணம்
சுகனே சரணந் தொழுமென் றுரையாய் வருவாய் சரணம்.

வருவா யறியா வெளியேன் மருடீ ரடிகேள் சரணம்
திருவார் புகழ்சொன் னபிரான் செல்வச் சிவமே சரணம்
பெருவா னெனவே நாளும் பின்ரு வருளா லெனையாள்
ஒருவா னவனே யுன்சீ ருறுநர்க் குலகம் பரமே.　(௧00)

குமரவேள்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றிற்று.

குமாதருபரன்றிருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறிவிப்பு.

	ரூ.	அ.	பை.
தகராலயரகசியமூலமும், சதானந்தசாகரமெனுமுரையும், சைவரும் பிறரும் படித்துணரத்தக்கது, வேதத்தாற் பெரிது மாதரிக்கப்பட்டது	2	8	0
பரிபூரணானந்தபோதமூலமும், சிவசூரியப்பிரகாச மெனுமுரையும், சைவமகாசாஸ்திரம்...	2	0	0
இவ்விரண்டுநூல்களும் ஒன்றாகக்கட்டப்பட்டது	3	12	0
சைவசமயசரபம், வசனம் ...	1	12	0
வேதத்தைக்குறித்தவியாசம், வசனம் ...	0	8	0
திருவலங்கற்றிரட்டு 1-ஆங் கண்டம், பண்பாடல், ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய பக்தரும் ஏனையோரும் படித்துணரத்தக்கது ...	0	6	0
தனவதிகாரமும், பேருமிறைக்கவியுரையும் ...	0	2	0
சேந்தன்செந்தமிழ், வடமொழிபுகாது பாடப்பட்டது ...	0	2	0
சிறுநூற்றிரட்டு, சண்முககவசம் முதலிய 10-நூல்களுள, 2-ஆம்பதிப்பு, ராபர் ...	0	3	0
இத்திரட்டும், இந்நூலாகிய குமாரவேள்பதிற்றுப் பத்தந்தாதியும் ஒன்றுபட்டது, ஆப் பைண்டு	0	4	0

இன்னும் பலவுள. பெரிய பிரகடனங்களி லறிக.

அந்தியாச்சிரம வைதிக சைவ சித்தாந்த ஞானபானு பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாசசுவாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பட்ட இவை:— சென்னையைச்சார்ந்த திருவல்லிக்கேணி வீரராகவமுதலித் தெரு, 135 - வது வீட்டில் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ, V. இராஜாபாதர் முதலியாரிடத்திற் கிடைக்கும்.